

distingit cirurgia li féu l'operació de Robertson-Lavalle, deixant per a més tard completar la curació, practicant-li una artrodesis. Impacient aquest obrer després de la primera operació, es dirigeix al Monestir de Montserrat; on un llec, en tota l'extensió de la paraula, es dedicava a posar una pomada *in loco dolenti* a tot malalt que ho sollicitava. La cauterització que aquesta pomada li produí en els teixits fou tan intensa i extensa, que allunyà la probabilitat immediata de la segona intervenció que havia de guarir definitivament el malalt.

Pels informes que, davant d'aquest cas, prengué la Junta de Govern d'aquest Col·legi, ens assabentàrem que, efectivament, en un departament del Monestir de Montserrat hi havia un llec que deien que tractava tota classe de processos externs mitjançant una pomada. L'art de curar no l'apregué en cap Facultat ni Seminari; tampoc aquesta pomada no la rebí en llegat secret d'algun seu avantpassat; mes, això no interessa; sia com vulgui, de la pomada que aplica aquest llec, anomenat "Hermano Pelegrí", diu que fa relativament poc temps que en posseeix el secret.

Qui li revelà la fórmula? Misteri.

Qui li ensenyà a saber-la emprar? Misteri també. Com més misteri, millor.

L'explicació pública que hom dóna és que fa algun temps el susdit "Hermano Pelegrí" sembla que tingué un començament de cranc al llavi i, consultat un cirurgià, li aconsellà l'extirpació, acte cruent que tot seguit rebutjà el llec malalt. Hom diu que se li parlà d'una pomada que guaria el càncer, i tot seguit fou emprada per ell, cauteritzant la tumoració i restant el malalt curat.

Davant d'un diagnòstic formulat que implicava una operació i havent-se guarit el malalt sense aquell acte cruent, les deduccions que poden fer els profans són molt variades i àdhuc divertides per llur ingenuïtat. El professional tot seguit còpsarà que probablement es tractava d'una verruga en vies de degeneració, i que tant l'extirpació, com el ràdium, àdhuc una pomada càustica a base d'arsenic, podien actuar amb èxit favorable; i si no hi havia degeneració, l'èxit pel futur, encara millor. Val a dir que no es va fer anàlisi histològic, i hom ja sap la fluixedat que té un diagnòstic clínic que no vagi avalat per una biòpsia.